

رویکردی تحلیلی به آسمانخراش ها در بکارگیری انرژی خورشیدی در راستای توسعه پایدار

مهناز پورعبداله*

دانشجوی دکتری معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران Mp.archicad@yahoo.com

چکیده

امروزه، توسعه پایدار و در ادامه آن معماری پایدار به بحث روز محافل علمی و پژوهشی تبدیل شده است، بسیاری از اندیشمندان اعتقاد دارند که توسعه پایدار بدون توجه به مصرف انرژی و محیط پیرامون زندگی بشر امکان پذیر نیست. در این میان پایداری ساختمان با استفاده از سیستم های خورشیدی میتواند نقش تعیین کننده ای داشته و دغدغه تامین انرژی برای ساختمان ها را کاهش دهد. در این راستا ساختمان های بلند، مقادیر زیادی از منابع را در حین ساخت و بهره برداری مصرف میکنند و حتی در زمان برچیدن نیز تلفات انرژی فراوانی دارند. اما باتوجه به ضرورت هایی که در زمان حاضر رواج بلند مرتبه سازی را به دنبال داشته و خواهد داشت، لازم است تا طراحان، در جست و جوی تعدیل تاثیرات منفی آن بر محیط از یک سو و افراد و کاربران از سوی دیگر باشند. توجه به امر پایداری نه تنها در حوزه مصرف انرژی، بلکه در ارتباط با کیفیت فضایی نیز باید مورد توجه قرار گیرد. در پژوهش حاضر، بررسی های به عمل آمده در مصادیق موفق آسمانخراش ها در جهت رسیدن به شناخت فناوریهای نوین بهره وری انرژی خورشیدی از اهداف پژوهش خواهد بود. روش تحقیق در این مقاله، تحلیلی _ توصیفی و ابزار گردآوری اطلاعات بصورت کتابخانه ای می باشد. نتایج حاصل از این تحقیق ارائه کاربردهای انرژی خورشیدی در ساختمان های بلند مرتبه به منظور بهره گیری هرچه بیشتر از تابش خورشید در جهت تامین نیازهای روشنایی، گرمایش، سرمایش و در صورت لزوم تامین الکتریسیته ساختمان ها در راستای توسعه پایدار است.

اطلاعات مقاله

زمینه تخصصی مقاله:

۱- معماری و توسعه پایدار

۲- انرژی های پایدار

دریافت:

پذیرش:

واژگان کلیدی:

آسمانخراش، توسعه پایدار،

انرژی خورشیدی، سیستم

های خورشیدی

پایگاه نمایه کننده:

پایگاه استادی علوم جهان اسلام

